

- Artikel 2 c) [Alstom, Alstom Grid AG (ex-Areva T&D AG), T&D Holding (ex-Areva T&D Holding SA) et Alstom Grid SAS (ex-Areva T&D SA)],
- i andra hand, i väsentlig mån nedsätta de böter som påförts klagandena,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet kostnaderna i förfarandet vid tribunalen,
- för det fall domstolen finner att målet inte kan avgöras slutgiltigt, återförvisa målet till en avdelning vid tribunalen med annan sammansättning och fastställa att beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

Grunder och huvudargument

Klagandena har åberopat fem grunder till stöd för överklagandet.

I den första grunden, som innehåller två delar, har klagandena hävdats att tribunalen har åsidosatt artikel 269 FEUF genom att slå fast att kommissionens beslut är tillräckligt motiverat. Klagandena har härvid för det första kritiserat tribunalen för att i punkterna 90–99 i den överklagade domen ha slagit fast att kommissionen i tillräcklig mån har motiverat sin slutsats att Alstom, Areva T&D SA och Areva T&D AG var solidariskt ansvariga, vilket grundade sig på det förhållandet att Alstom inte hade motbevisat presumtionen att detta bolag hade utövat ett avgörande inflytande på sina dotterbolag, trots att kommissionen inte hade tagit ställning till den bevisning som Alstom åberopat för att motbevisa denna presumtion (den första delen). Klagandena har för det andra kritiserat tribunalen för att den i punkt 200 i den överklagade domen slog fast att det var riktigt av kommissionen att inte motivera konstaterandet att två bolag som inte utgjorde en ekonomisk enhet vid tidpunkten för antagandet av ett beslut kunde påföras böter med solidariskt betalningsansvar.

I den andra grunden har klagandena gjort gällande att tribunalen har åsidosatt artiklarna 36 och 53 i domstolens stadga i förening med artikel 263 FEUF genom att den i punkterna 101–110 (första delen), 148–150 (andra delen) och 214–216 (tredje delen) i domen i ersätter kommissionens resonemang med sitt eget resonemang, varvid tribunalen i efterhand tillför det angripna beslutet skäl som inte förekom i beslutet. Alstom m.fl. har vidare kritiserat tribunalen för att i punkt 206 i den överklagade domen ha fastställt att två bolag som inte utgjorde en ekonomisk enhet vid tidpunkten för antagandet av ett beslut kunde påföras böter med solidariskt betalningsansvar (fjärde delen).

I den tredje grunden görs gällande att tribunalen gjort sig skyldig till *probatio diabolica* i strid med artikel 101 FEUF, och i synnerhet i strid med reglerna om att ett moderbolag är ansvarigt för dess dotterbolags agerande och principerna om rätten till en rättvis rättegång och oskuldspresumtion som följer av artiklarna 47 och 48 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Denna grund innehåller två delar. Klagandena har därvid anfört följande:

- a) Tribunalen har i punkterna 84–110 i den överklagade domen, genom att slå fast att moderbolaget Alstom är ansvarigt för dess dotterbolags ageranden och genom att tillämpa de principer som följer av rättspraxis angående presumtionen för att ett moderbolag utövar ett avgörande inflytande, åsidosatt rätten till en rättvis rättegång och principen om oskuldspresumtion. Tribunalen tillämpade därvid i ett sammanhang som rör moderbolagets ansvar en definition för ett moderbolags utövande av ett avgörande inflytande på dess dotterbolag som inte har något samband med det faktiska agerandet på den ifrågavarande marknaden och som därmed ger denna presumtion karaktären av en presumtion som inte kunna motbevisas.
- b) Vidare har tribunalen i punkterna 144–152 i den överklagade domen gjort sig skyldig till felaktigheter i samband med fastställandet av det avgörande inflytande som Areva T&D Holding SA faktiskt utövade på Areva T&D SA och Areva T&D AG under perioden den 9 januari 2004–den 11 maj 2004.

I den fjärde grunden har klagandena gjort gällande att tribunalen har åsidosatt begreppet solidariskt betalningsansvar genom att i punkterna 214–216 i den överklagade domen ha slagit fast att det solidariska betalningsansvaret avgör den del av betalningen som är respektive bolag som påförts böter med solidariskt betalningsansvar ska bidra med (första delen) och att den i punkterna 232–236 och 238–242 i den överklagade domen har åsidosatt rättssäkerhetsprincipen, principen om individuella straff och artikel 13 FEU såvitt avser kommissionens delegeringen av behörigheten att fastställa ansvaret för vart och ett av de bötfällda företagen.

I den femte grunden har klagandena gjort gällande att tribunalen har åsidosatt skyldigheten att besvara de grunder som åberopats genom att i punkterna 223–230 i domen ha missuppfattat innehållet i den grund som avser ett åsidosättande av rätten till effektiva rättsmedel och ett rättsligt skydd och att tribunalens således inte besvarade den åberopade grunden utan en annan grund som inte har åberopats.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 15 april 2011 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Milano — Italien) — Vitra Patente AG mot High Tech Srl

(Mål C-219/09) ⁽¹⁾

(2011/C 211/38)

Rättegångsspråk: italienska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 205, 29.8.2009
